A°. 1839. N°. 51.

DONDERDAG, DEN 27sten JUNIJ.

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den 24 Junij 1839.*

(25543) Alzoo EGBERT VAN EMDEN bom. ux., SAMUEL HANANJA DE LA PARRA en GRACIA DE LA PARRA, zich bij rekeste aan den Gouverneur Generaal *ad interim*, hebben geadresseerd, met verzoek om de Slavenmagt van Plantaadje *Nieuwstar*, gelegen in de divisie *Thorarica*, af- en op hunne privé-namen te mogen doen overschrijven.

Zoo is het, dat Zijn Hoog Edel Gestrenge goedgevonden heeft, alvorens hierop te disponeren, op te roepen alle degenen, welke vermeenen mogten eenige redenen te hebben, zich hiertegen te verzetten om binnen den tijd van *veertien* dagen, na de dagteekening dezer, van hun vermeend regt of pretentie ter Gouvernements Secretarij aanteekening te doen; zullende na verloop van dien tijd, door den Gouverneur Generaal *ad interim*, zoodanig worden gedisponeerd, als bevonden zal worden te behooren.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den 24 Junij 1839.*

(25544) Alzoo JAMES BALFOUR, Planter en Ingezeten in het Neder-district *Nickerie*, zich bij rekeste aan den Gouverneur Generaal *ad interim*, heeft geadresseerd, met verzoek om den allodialen eigendom en het erfelijk bezit van een stuk Land, groot *Vijf Honderd Akkers*, in gemeld District bekend onder La. A., vroeger bekend geweest onder den naam van Plantaadje *Pearl*.

Zoo worden hierbij al degenen, die mogten sustineren beter regt te hebben dan genoemden JAMES BALFOUR, de gelegenheid gegeven, om van nu af, binnen *veertien* dagen, hunne reclames ter Gouvernements Secretarij in te dienen, alwaar het voorschreven rekest met de bijlagen ter *visie* ligt; zullende na verloop van dien tijd, op het verzoek worden gedisponeerd, zoodanig als de Gouverneur Generaal *ad interim*, zal vermeenen te behooren.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

ADVERTENTIEN.

PARAMARIBO, den 27 Junij 1839.

Daar wij in onze Courant van den 20sten dezer, het stuk, getiteld: TEEKENING VAN HET VREDESTRAKTAAT, hebben geplaatst, zoo achten wij het niet onbelangrijk het onderstaande stuk, in deszelfs geheel over te nemen, zijnde hetzelve van den navolgenden hoofdzakelijken inhoud:

Verklaring der Conferentie van 18 April.

De Gevolmagtigden der vijf Hoven, aan Z. Exc. den Gevolmagtigde van Z. M. den Koning der Belgen.

Foreign Office, 18 April 1839.

De ondergeteekenden, gevolmagtigden der Hoven van Oostenrijk, Frankrijk, Groot-Brittannie, Pruisen en Rusland, hebben de nota, waarbij verschillende annexen gevoegd zijn, en welke de gevolmagtigde van Z. M. den Koning der Belgen hun de eer heeft aangedaan, den 14den dezer aan te bieden, ontvangen, en zij verheugen zich uit den inhoud van dat stuk te ontwaren, dat de gevoelens, die het Belgisch gouvernement bezielen, van dien aard zijn, dat zij eene dadelijke en definitieve oplossing van de Hollandsch-Belgische kwestie beloven.

De Ondergeteekenden zijn in het geval om te herhalen, ten opzigte van de onderwerpen, in de drie eerste annexen van de nota van den gevolmagtigde van Z. M. den Koning der Belgen aangevoerd, hetgeen zij de eer gehad hebben, in hunne nota van 4 Februarij te verklaren, te weten: dat, op het standpunt, waarop de onderhandeling thans gevorderd is, en sinds de bloote en eenvoudige toetreding van Z. M. den Koning der Nederlanden tot de acten van 23 Januarij, zij niet zouden kunnen treden in de discussien, omtrent eenigerlei nieuw voorstel, en dat de bepalingen der genoemde acten, evenmin als derzelver inhoud, niet meer vatbaar zijn voor eenige verandering of bijvoeging.

De Ondergeteekenden, kunnen dien ten gevolge, de in de annexe A voorgestelde bepaling, ten aanzien der gevraagde godsdienstige en staatkundige vrijheden, ten voordeele van de bewoners der deelen van Limburg en Lexemburg, die onder de regering van den Koning-Groothertog terug keeren, niet aannemen. Zij doen opmerken, dat de gezegde vrijheden, die uit haren aard uitsluitend tot het gebied van het Binnenlandsch beheer der staten behooren, waaraan uit een wettelijk oogpunt het grondgebied in questie niet opgehouden heeft toe te komen, haren waarborg vinden, hetzij in de grondwet van het Koningrijk der Nederlanden, waarbij een gedeelte van het bedoelde grondgebied bestemd is worden gevoegd, hetzij in de bepalingen van de federale constitutie van Duitschland, welke op het Groothertogdom Luxemburg toepasselijk zijn, zoodat de vordering van den Belgischen gevolmagtigde inderdaad zonder doel wordt.

Wat het voorstel in de Annexe B betreft, omtrent de wijze van betalen van gouvernement tot gouvernement, ter vervanging van de dadelijke heffing van het tonnegeld op de Schelde, kunnen de gevolmagtigden, zonder daarom te miskennen de voordeelen en de gemakkelijkheid van deze wijze van betaling voor de beide belanghebbende partijen, echter om de opgenoemde redenen deze questie niet beschouwen, als vatbaar, om door hen behandeld te worden, terwijl het, van de Belgische en Nederlandsche gouvernementen zal afhangen, zich daaromtrent door onderhandsche schikking (*de gré à gré*) te verstaan, wanneer zij dit met hunne belangen overeenkomstig zullen achten. De onmogelijkheid voor de ondergeteekenden om eene verandering in de bepalingen der acten van 23 Januarij aan te nemen, is insgelijks toepasselijk op het bedrag der

aan Belgie opgelegde jaarlijksche rente, als aandeel in de gemeenschappelijke schuld. alsook op de grondslagen van de bepalingen der renten, en op het tijdstip waarop dezelve moet beginnen te loopen; onderwerpen, welke in de annexe C van de nota van den Belgischen gevolmagtigde zijn behandeld.

In de noodzakelijkheid, om alles af te wijzen, wat tot eene nieuwe bepaling of eene wijziging der acten van 23 Januarij zoude kunnen leiden, hebben de gevolmagtigden zich toegelegd op het onderzoek van de punten des traktaats, waaromtrent de gevolmagtigde van Z. M. den Koning der Belgen ophelderingen heeft verlangd, zij zien zich in staat gesteld hem daaromtrent de volgende uitleggingen te geven:

Ad 1. Het schijnt, dat er een misslag heeft plaats gehad in de bepaling van de grensscheiding op het punt van Martelange. De commissarissen voor de grensscheiding, die, naar aanleiding van het traktaat, gehouden zijn, de localiteiten en voordeelen in aanmerking te nemen, die daaruit wederkeerig zouden kunnen voortvloeijen, zullen dit onderwerp tot voldoening der beide partijen hebben te regelen.

Ad 2. De regten, betrekkelijk de Scheldevaart, aan de twee partijen toegekend, en in het traktaat duidelijk omschreven, zoo als, de heffing van het eenig tonnegeld, aan den eenen kant, en de zamenwerking tot het gemeenschappelijk toezigt, alsmede de vrijheid in het gebruik van loodsen, aan den anderen kant, moeten hunne toepassing vinden, dadelijk na de uitwisseling der ratificatien van het traktaat; en voor het deswege vast te stellen reglement, is niets anders voorbehouden, dan in de bijzonderheden de wijze te bepalen, hoedanig dezelfde regten zullen worden uitgeoefend in de meestmogelijke overeenstemming met het wederzijdsch belang.

Ad 3. Het tonnengeld, door het Nederlandsche gouvernement te heffen, op de vaart langs de Schelde en hare mondingen, een regt zijnde van erkenning en van doorvaart, heeft bij de bepaling van hetzelve geene berekening van afstanden in overweging genomen kunnen worden. Maar men heeft verstaan, dat de vaartuigen komende uit Belgie om zich naar zee te begeven, of, uit zee komende om zich te begeven in Belgie, zoowel in de eene als in de andere rigting, hetzij langs de Schelde, hetzij door het kanaal van Terneuzen, aan niets anders zullen onderhevig zijn, dan aan een éénig regt. Dienvolgens zal er noch op het Hollandsch gedeelte, noch op het Belgische gedeelte van het kanaal tusschen Terneuzen en Gent eenig ander regt kunnen geheven worden.

Ad. 4. Overeenkomstig het gebruik, dat tusschen de natien algemeen is aangenomen, worden de regten, die evenredig zijn aan eene inhoudsmaat, naar die maat geheven, welke bestaat in het land, alwaar de heffing geschiedt. Het eenig tonnegeld, hetwelk ofschoon geheven te Antwerpen, echter beschouwd wordt als geheven wordende op Nederlandsch gebied, moet dienvolgens voor de bodems van alle natien geregeld worden naar de Nederlandsche ton, of de kubiek el, die gelijk is aan de Fransche kubiek el en aan de tegenwoordige Belgische ton, en omstreeks 35 3170 kubieke Engelsche voeten bevat. Ten aanzien van de stoomvaartuigen, algemeen aan bijzondere bepalingen onderworpen, zijn de ondergeteekenden van gevoelen, dat de heffing van het regt geschieden moet naar het beginsel, dat de tonnen-inhoud dier vaartuigen niet verder zal berekend worden, dan voor dat gedeelte hunner ruimte, hetwelk bestemd is, koopwaren als lading te bevatten: een beginsel, hetwelk ook de uitzondering der stoomsleepers in zich bevat, die enkel bestemd zijn voor de sleepdienst, en overigens schijnen te behooren tot de cathégorie der vaartuigen, welke de kustvaart in den loop der rivier uitoefenen.

Ad. 5. Het blijkt, uit den zin van § 5 van art. 9, dat Belgie, dadelijk na de uitwisseling der ratificatien, het genot zal hebben der vaart op de kanalen en tusschenwateren, onder dezelfde voorwaarden, als de Hollandsche schepen, en tegen betaling van dezelfde regten, overeenkomstig de bestaande tarieven.

Ad 6. De uitdrukkelijke bepalingen van § 3, volgens welke de verdachte schepen de bevoegdheid zullen hebben, om hunnen weg zonder belemmering of oponthoud te vervolgen, bevatten in zich de verpligting, om de gezondheids-opzigters te laten doorgaan, zonder dat de schepen in het minste op hunnen togt vertraagd worden. De voorschriften, aan de, zoowel Nederlandsche als Belgische, loodsen, omtrent, de aanwijzing der verdachte schepen te geven, behooren overigens tot de bemoeijenissen der commissarissen, die van wederzijde zullen benoemd worden, om het gemeenschappelijk toeverzigt, overeenkomstig § 2, art. 9, uit te oefenen.

Ad 7. Deze aanmerking vindt hare oplossing en de ophelderingen, gegeven onder No. 2. Ad 8.

Ad 8. De vrije Scheldevaart besluit ongetwijfeld in zich de bevoegdheid voor ieder schip, om in al de wateren der rivier, en van hare mondingen vrijelijk te verwijlen, indien wind of ijs, of andere oorzaken zulks vereischen, en het is niet te voorzien, dat zich eenige moeijelijkheid zal kunnen opdoen omtrent dit punt, waaromtrent overigens in het reglement meer stellige bepalingen gemaakt kunnen worden.

Ad 9. De gebezigde uitdrukking nopens eenen weg, toekomstiglijk, door het kanton Sittard heen, aan te leggen, is van zelve op den aanleg van eenen ijzeren spoorweg, zoowel als van elke andere soort van weg toepasselijk.

Ad 10. De Ondergeteekenden kunnen niet anders, dan hunne goedkeuring schenken aan de wijze behoedzaamheid van den Heer gevolmagtigde van Z. M. den Koning der Belgen, die zich onthoudt aan te dringen op de woorden *ten eeuwige dagen*, welke in het opstel van art. 25 van het traktaat tusschen Belgie en Holland, zonder eenige bedoeling, zijn uitgelaten. Deze uitlating, die volstrekt niet benadeelt de vastheid en duurzaamheid der verbindtenis, en die des noods zoude worden aangevuld door de uitdrukking, vervat in de Artikelen VI en VII aangehaald in de nota van den 14den April, is overigens van te minder aanbelang, daar zij aan verschillende vroegere stukken van dien aard gelijk is.

Na aldus, door de bovenstaande ophelderingen, voldaan te hebben aan het verlangen van den Koning der Belgen, om te worden gerustgesteld, nopens den zin der verschillende punten, tot welke zij betrekking hebben, blijft aan de ondergeteekenden niets anders te doen overig, dan hun vertrouwen uit te drukken, dat de Heer gevolmagtigde van Belgie hun onverwijld zal verklaren, gereed te zijn om over te gaan tot de teekening van het traktaat tusschen de vijf Mogendheden en Z. M. den Koning der Belgen, en van het traktaat tusschen zijne voornoemde Majesteit en Z. M. den Koning der Nederlanden, zoo als dezelve gehecht zijn aan der ondergeteekenden nota van den 23sten Januarij.

De ondergeteekenden maken zich deze gelegenheid ten nutte om de eer te hebben aan Z. Exc. de betuiging van hunne hooge achting te vernieuwen.

(Get.) *Senfft*, *Sebastiani*, *Palmerston*, *Bulow*, *Pozo di Borgo.*

Mengelingen.

ALLERLEI.

De Kardinaal Visconti, die in plaats van Pius IV bijna tot Paus verheven was geworden en vroeger Nuntius te Warschau en te Weenen was geweest, las eens op aanbeveling van een' zijner vrienden, eenen in den Griekschen stijl geschreven Roman.

„Het boek bevalt mij buitengemeen," zeide de Kardinaal tot zijnen vriend, „maar het komt mij voor, dat een deel dezer gebeurtenissen niet wel bewezen kunnen worden." — „Dat is ook juist niet noodig," antwoordde deze, „de schrijver geeft hetzelve slechts voor eene *verdichting*." — „Hoe!" riep de Kardinaal ontsteld, „eene verdichting is immers eene leugen en eene leugen is zonde!" en terwijl hij dit zeide, wierp hij dit boek onder verwenschingen op den grond.

Een arme schrijver, die niet zonder talenten was, schreef kort voor zijnen dood, dien hij in de diepste ellende te gemoet zag, aan de Overheid eenen brief, waarin hij om eenigen onderstand verzocht. Het antwoord was, dat het niet duidelijk bleek, op welke gronden hij zijn verzoek om onderstand steunde. De schrijver, reeds op zijn sterfbed liggende, schreef er met eene bevende hand onder; *Armoede*."

M. Kademann, Hofprediker van den grooten Keurvorst August van Saxen, had eens voor deszelfs gemalin, gedurende eene ziekte van dezelve, in de Hofkerk te *Dresden*, openbare voorbede voor haar gedaan en werd daarvoor door de genezene met een wild zwijn beschonken. Dit wilde den prediker niet regt bevallen, want hij had op meer staat gemaakt. Toen echter daarin bij het afhakken een zak met duizend daalders gevonden werd, dankte hij de Keurvorstin niet alleen regt vriendelijk voor het varken, maar ook vooral voor de schoone worst, die het in het lijf had gehad.

Scheepstijdingen.

BINNENGEKOMEN.

Den 23sten dezer, de Engelsche Schoener Robert Haynes, Kapt. John Clemens, van Demerary, hebbende 6 dagen reis; Passagiers: de Heeren N. Chapman, J. P. Neese, Mejufvrouw Amelia Fraser en Bediende.

Den 25sten, de Fransche Oorlogs-Brik *LE BISSON*, Kommandant de Heer CANDEAU, laatst van Cayenne.

UITGEKLAARD.

Den 25sten dezer, het Schip Maria Frederica, Kapt. K. B. de Weerd, naar Amsterdam; lading: 379 vaten Suiker, 345 balen schoone Katoen, 85 balen Cacao, 37 stukken Hout en 7 vaten Rum.

Gedrukt bij de Erven J. BRINK.